

udělení domovského práva přiznána byla kompetence pouze pokud jde o přípravné kroky směřující k vyřízení žádostí toho druhu, nikoli však k meritornímu rozhodování o nich.

To odpovídá též ostatním předpisům, jež v otázce té mohou přijíti v úvahu. Věc nabytí domovského práva jakožto soukromá záležitost jednotlivce, přikázána byla podle §§ 21 a 25 zák. čl. XXII z 1886 usnášení obce a to podle § 32 zastupitelskému sboru, kdežto obecnímu představenstvu případně magistrátu měst se zřízeným magistrátem podle § 63 cit. zák. čl. náležela příprava a výkon oněch usnesení.

Jak patrně z předem uvedených předpisů § 10 zák. č. 243/22 a § 6 nař. č. 335/22, nastala v tomto právním stavu změna jen potud, že agenda magistrátu přikázána byla nadále (s výhradou věcí podle § 9 zák.) měst. notářskému úřadu, jehož obor působnosti vztahuje se tedy, pokud jde o otázky udělení domovského práva, taktéž jen na přípravu meritorního řešení otázek těch, totiž na podání návrhů, na rozdíl od záležitostí stavebních a disciplinárních, v nichž přikázáno bylo notářskému úřadu jejich vybavování a rozhodování o nich.

V daném sporu neomezil se však notářský úřad na podání návrhu o st-lově žádosti směřující ke zjištění jeho domovské příslušnosti v Košicích podle § 10 zák. čl. XXII z 1886, tudíž k aktu st-lova přijetí do svazku obce té, nýbrž rozhodoval úřad notářský samostatně a meritorně, zda jsou zde podmínky onoho nabytí domovského práva podle cit. § 10 a dospěl k zápornému závěru, zamítl žádost tu bez účasti městského zastupitelstva, k řešení otázky jediné příslušného.

Ale pak výrok ten, vydaný úřadem k němu absolutně nepřislušným, byl stížen zmatečností, k níž hleděti jest z úřední povinnosti. Žal úřad, jemuž náleželo řešiti spornou záležitost st-lovu k jeho odvolání cestou instanční, neměl zde tudíž prvostupňového výroku příslušného úřadu, jež mohl by položit za základ svému meritornímu přezkoumání, nýbrž výrok úřadu absolutně nepřislušného, právní moci neschopný a zmatečný, jehož zmatečnost vysloviti měl z povinnosti úřední. Neučinil-li tak, stížen jest jeho výrok nezákonností, pro niž bylo jej zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4532.

Ž u p y. — Ř í z e n í p ř e d n s s - e m: Obec není legitimována ke stížnosti na nss proti výroku min. pro Slov., kterým nebylo schváleno usnesení župního správního výboru o stavbě nouzových bytů ve zmíněné obci z prostředků župních.

(Nález ze dne 18. března 1925 č. 5407.)

V ě c: Obec Č. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran schválení usnesení o příspěvku na stavbu nouzových bytů.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Rozhodnutím ze 16. října 1923 odepřel ministr pro Slov. v Bratislavě schváliti usnesení správního výboru býv. župy trenčinské č. 34053/22, kterým byl ze župních prostředků na vystavění nouzových

bytů odhlasován příspěvek v částce 2,250.000 Kč z důvodu, že bez bližšího označení úhradního fondu nemá tato částka podle závěrečných účtů jednotlivých základů nikde potřebnou úhradu a uznal, že přináležeti bude župnímu zastupitelstvu župy XVII, aby se touto důležitou otázkou znovu zabývalo a ji přiměřeně své finanční kapacitě uvedlo dle možnosti a potřeby ke konečnému uspořádání.

Uvažuje o stížnosti obce Č. do tohoto rozhodnutí podané, musil se nss zabývatí především otázkou legitimace stěžující si obce ke stížnosti. Podle § 2 zák. o ss může se k nss stěžovati, kdo tvrdí, že mu bylo nezákonným rozhodnutím nebo opatřením správního úřadu ublíženo v jeho právech. Stěžující si obec tvrdí, že byla nař. rozhodnutím dotčena ve svých právech, poněvadž obdržela neschváleným usnesením značný počet nouzových bytů.

Nss toho neshledal. Usnesení správního výboru býv. trenčanské župy není podle celého svého obsahu, jež nař. rozhodnutí v podstatě uvádí, ničím jiným než pouhým programem nebo proposicí budoucí akce za účelem zaopatření nouzových bytů, neobsahuje však ničeho, z čeho by bylo lze dovozovati, že obec Č. nabyla nároku, aby byl program ten proveden vůbec nebo tak, jak byl usnesen. Obec ta nemohla nabýti nějakého nároku ani z toho, že bylo v plánu proponováno, že ze zaopatřených bytů dostane 20%, neboť má-li se této proposici — a ovšem jen proposici — rozuměti správně, neznámená nic jiného, než že správní výbor použije povolených prostředků k opatření nouzových bytů z části též pro obyvatelstvo obce Č.

Tvrdí-li tudíž stížnost, že odepřením schválení bylo vsaženo do práv obce, není to správné a jest následkem toho stížnost pro nedostatek legitimace stěžující si obce bezdůvodna, pročez ji slušelo zamítnouti.

Č. 4533.

Pozemková reforma. — Řízení před nss-em: I. *
Nepřípustná jest námitka, že stpú, oznamuje zamýšlené převzetí dle §§ 2 a násl. náhr. zák., neučinil soudu návrh na vyzvání vlastníka dle § 3 cit. zákona. — II. O významu nálezu nss-u pro další řízení správní.

(Nález ze dne 19. března 1925 č. 5303).

V ě c: František C. ve F. (adv. Dr. Bedř. Pipes z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. R. Vyšín) o zamýšlené převzetí zabraných nemovitostí.

V ý r o k: Stížnost se z části odmítá jako nepřípustná, z části zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Stpú oznámil st-li prostřednictvím zem. civ. soudu v Praze výměrem z 15. října 1923 podle §§ 2 a násl. zák. náhr. zamýšlené převzetí nemovitostí zapsaných ve vl. č. — českých desk zemských, i v řadě rustikálních vložek knihovních, a navrhl knihovní poznámku, že stpú zamýšlí nemovitosti ty převzít, jakož i doručení oznámení tohoto st-li k rukám jeho právního zástupce.